

наѣкаль самъ братъ си, човѣка.
Измилъ се,
на черква отишелъ
подире
и после. . . му станало леко“.

Смутено потръпнахъ, И стана ми тежко
Но азъ

понакуцвамъ
въ теория
и рекохъ полека,
безъ злоба,
човѣшки,
да пробвамъ съсъ тази история. —

Тя, случката, станала въ
село Могила.

Бащата билъ скѣталъ
пари.

Синътъ ги подушилъ,
вземалъ ги на сила
и после баща си затрилъ.

Но въ месецъ, или пѣкъ
въвъ седмица само

властѣта го открила и. . . сждъ.

Ала въвъ сждѣтъ не
потупватъ по рамото,
а го осжждатъ на смъртъ.

Отвели тогава злодея
злосторенъ,

затворили този субектъ.

Но въвъ затвора попадналъ на хора